

ת"פ 20140/07/14 - מדינת ישראל, רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד אברהם חיים טובול, דניאל גיטלמן

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 20140-07-14 מדינת ישראל ואח' נ' טובול ואח'

בפני
המאשימה 1. מדינת ישראל 2. רשות המיסים, היחידה
המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים

נגד
הנאשמים 1. אברהם חיים טובול
2. דניאל גיטלמן

גזר דין בעניינו של הנאשם 1

הנאשם הורשע לאחר הבאת הראיות בעבירות של הברחת טובין, החזקת טובין מוברחים, עשיית מעשה כדי להתחמק מתשלום מס קנייה והטעיית פקיד מכס.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בשנית בו הורשע הנאשם, נקבע כי בתאריך 7.7.14 פעל הנאשם ביחד עם אחרים כדי להבריח ולהפיץ סגריות מוברחות. עסקין ב- 2510 חפירות סגריות מוברחות אשר הוברחו לארץ באמצעות 4 בלדרים ב-4 מזוודות שונות.

במסגרת הכרעת הדין דחיתי את הטענה כי הנאשם שימש כראש רשת ההברחה, ויחד עם זאת נקבע כי הוא היה מעורב ואף פיקח על חלקה של ההברחה שנעשתה בארץ.

כאמור בטיעוני ב"כ הנאשם, מהכרעת הדין עולה כי אף שלנאשם הייתה מעורבות ממשית במעשה ההברחה, הרי שלא הוכחה שליטתו בכל מעשה ההברחה ובוודאי שלא הוכחה מעורבותו כמפורט בהכרעת הדין בחלק אשר נעשה בחו"ל.

באשר לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הרי שהנאשם פגע ביחד עם אחרים בקופת משלם המסים וכן באלו המייבאים סגריות לישראל על פי דין. עסקין בהברחה של כמות מסחרית ובפעולה אשר תוכננה מראש.

מקבלת אני בהקשר זה את טיעון ב"כ המאשימה כי מדובר במכת מדינה. עסקינן במעשה הקל לביצוע וקשה לאיתור, וככלל חלק גדול ממבצעי עבירה זו אינם נתפסים ואינם עומדים לדין.

עוד יצוין כי הסיגריות המוברחות אינן עוברות בדיקה בריאותית ולפיכך יש סכנה כי באם יופצו לציבור יסכנו את בריאות הציבור. זאת ועוד - ככל שהייתה מצליחה ההברחה הרי שהיה נגרע מקופת הציבור סכום של 54,000 ₪.

כן מקבלת אני את טענות ב"כ המאשימה בכל הנוגע לרציונל שבהטלת מסים גבוהים על ייבוא סיגריות אשר פוגעות בבריאות, כאשר מעשה ההברחה המתואר חתר תחת רציונל זה.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שנקבע כי המעשה נעשה בחבורה, תוך חלוקת תפקידים, ולכך משמעות באשר לחומרת המעשה וחלקו של הנאשם.

שמעתי את טענות ב"כ הנאשם בכל הנוגע לאי העמדתם לדין של מעורבים אחרים ובכלל זה הבלדריות, הנהג ומממן ההברחה ואולם לכך ניתנה התייחסות במסגרת הכרעת הדין ועל כן אין בטענות אלו כדי לשמש להקלה בעונשו של הנאשם בעת גזירת הדין.

בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, הרי שכאמור בגזר דינו של נאשם 2, נמצא כי ככלל מוטלים על נאשמים בכגון דא עונשים של מאסר על תנאי, קנס והתחייבות, ובעניין זה אפנה לעפ"ג (מחוזי מרכז) 41060-06-13 בעניין הירשל מרדכי ולהפניות נוספות אותן סקרתי בגזר דינו של נאשם 2.

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע כי מתחם העונש הראוי הינו 4-18 חודשי מאסר.

בעניינו של נאשם 2 קבעתי כי מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר אשר יכולים להיות מרוצים בעבודות שירות.

לא מצאתי כי נכון לבצע הבחנה אשר תביא לקביעת מתחם אחר בעניינו של הנאשם שבפניי.

ראשית יצוין כי הטיעונים בכל הנוגע לאי נטילת האחריות על ידי הנאשם שבפניי רלבנטיים לקביעת העונש בתוך המתחם בהתאם לתיקון 113 בחוק העונשין התשל"ז-1977, ואין בכך כדי להביא לקביעת מתחם שונה לנאשם שבפניי.

בכל הנוגע לטענות המהותיות באשר לחלקו של הנאשם שבפניי בהשוואה לחלקו של נאשם 2, הרי שלא מצאתי כי גם בכך יש כדי לשנות מקביעת המתחם, שכן כאמור בהכרעת הדין, נדחתה הטענה כי הנאשם הינו ראש רשת וכי שלט על כל מהלכי ההברחה.

לא למותר לציין גם כי נאשם 2 עמד לדין אף בגין הברחה נוספת אשר אינה מיוחסת לנאשם 1.

אשר על כן, בהתחשב בערכים שנפגעו, בחלקו של הנאשם שבפניי, בנסיבות העבירה ובמדיניות הענישה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הינו החל במאסר על תנאי ועונשים נלווים וכלה במספר חודשי מאסר אותם ניתן לבצע בעבודות שירות.

באשר לגזירת העונש בתוך המתחם, הרי שאומנם הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ואף ניהל את ההליך חרף העובדה כי בחומר הראיות היו מצויות הקלטות ברורות וחד משמעיות שלו המערבות אותו בביצוע העבירה.

מנגד, כאמור עסקינן במי שעומד לדין בגין מעשה חד פעמי בלבד ואשר לא עמד מעולם לדין קודם לכן.

עוד יצוין, כי בעניינו של הנאשם נשמעו ראיות לעונש והוצגו מסמכים המלמדים הן על מצב נפשי מורכב במסגרתו סובל הנאשם ממחלה והן על מצב משפחתי מורכב, ובעניין זה יוזכרו הן הנסיבות הטרגיות של מות שניים מאחיו, כאשר אחד מהם נפטר לאחר הגשת כתב האישום והן מורכבות הטיפול באחד מילדיו של הנאשם.

בגזירת הדין יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובעניין זה הוצגו בפניי מסמכים של הביטוח הלאומי וכן החלטות בדבר צו כינוס נכסים שהוצא הן בעניין הנאשם והן בעניין אשתו.

יחד עם זאת, אני סבורה כי לא ניתן להקל בקנס אותו יש לגזור על הנאשם. הגם שהנזק למדינה הינו נזק רעיוני בלבד נוכח תפיסת הסיגריות, הרי שמטרת ביצוע עבירות ההברחה הינה ככלל בצע כסף ועל כן הענישה הראויה במקרים אלו הינה ענישה כלכלית.

עיינתי בפסיקה אותה הגישה המאשימה בתמיכה לטענותיה ואני מוצאת כי עסקינן במקרים אשר אינם יכולים לשמש אמות מידה למקרה שבפניי שכן באותם מקרים דובר בכמויות עצומות של הברחה, בנזק קונקרטי או רעיוני של מיליוני שקלים ובחלק מהמקרים עסקינן בסיגריות מזויפות אשר הסיכון הרפואי אשר עלול להיגרם מהן רב בצורה ניכרת מהסיכון שנגרם כאשר לא נטען כי הסיגריות מזויפות.

נוכח כל האמור לעיל ובהתחשב הן בחלקו של הנאשם והן בטענות בדבר מצב כלכלי ומשפחתי מורכב אני סבורה כי אף שהנאשם אינו זכאי להקלה בעונש לה זכה מי שחסך באופן משמעותי מזמנו של בית המשפט ונטל אחריות על מעשיו, הרי שכאמור רכיבים אלו יבואו לידי ביטוי בתוך המתחם שנקבע. כאמור עסקינן במעשה חד פעמי אשר כטענת ב"כ הנאשם לא נטען מהו הרווח אשר עתיד היה הנאשם להפיק בגין כך, **ואשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

1. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה על פקודת המכס או על חוק מס קנייה (טובין ושירותים).

2. 30,000 ₪ קנס או 200 ימי מאסר תמורתו.

עמוד 3

הקנס ישולם ב-15 תשלומים שווים ורצופים החל מ-1.3.16 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם אחד התשלומים במועדו יעמוד הקנס כולו לפירעון מיידי.

3. התחייבות בגובה 20,000 ₪ להימנע מעבירה על חוק מס קנייה (טובין ושירותים) או על פקודת המכס למשך שנתיים.

הנאשם יחתום היום על ההתחייבות אחרת יאסר לשבוע ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 פברואר 2016, בנוכחות הצדדים.